

Kontakten

TIDSKRIFT FÖR TJÄNSTEMÄNNEN VID TELEFONAKTIEBOLAGET L.M. ERICSSON
 Ansvarig utgivare: Gösta Gerdhem • Redaktör: Sven A. Hansson

KONTORSLAGRET

År 1925 bestämdes, att den dittills rådande ordningen för anskaffande av bolagets kontorsmaterial och trycksaker, vilken i stort sett bestod i att avdelningarna själva ombesörjde anskaffningen, skulle centraliseras och omhänderhas av ett gemensamt förråd och utlämningsställe. Kontorslagret, som detta förråd blev kallat, fick efter hand sina uppgifter utökade, och det utrustades och kompletterades med anordningar av olika slag för att på bästa sätt kunna svara mot de önskemål, som skulle kunna ställas på det.

Flyttningen till Midsommarkransen medförde naturligtvis även för kontorslagret förbättrade lokalförhållanden och möjligheter till rationellare lagerhållning. En av kontorslagrets största uppgifter är att föree företaget med kontorstryck, och det tryckeri, som man för detta ändamål inrättat, är ett av de största och bäst utrustade i sitt slag i Sverige. Dess maskinpark inrymmer inte mindre än tre Rotaprint offset tryckmaskiner, en Gestetner dupliceringsmaskin, en elektrisk skärmaskin, en perforerings- och bigmaskin samt en del andra apparater och maskiner för hålstansning och häftning - en imponerande uppsättning för ett firmatryckeri.

Sex man ha jämnt göra att hålla detta maskineri i gång, och det är heller inga småkvantiteter, som här komma till. Bolaget och dess koncernbolag i Stockholm förbruka nämligen under ett år inte mindre än 14 000 000 blanketter, och av dessa framställas ca 4 000 000 exemplar på kontorslagrets

tryckeri. Om man gör en av de numera så vanliga jämförelserna mellan Stads-hustornets höjd och den trave, som dessa blanketter skulle bilda under ett år, kommer man till det onekligen ganska förbluffande resultatet, att inte mindre än fem stadshustorn skulle behövas för att nå upp till samma höjd som blankettraven. För dessa tryck passera ungefär 24 000 kg papper och kartong om året genom kontorslagrets tryckpressar.

Fördelarna med detta tryckeri äro uppenbara. Den egna tryckeriverksamheten medför besparingar såväl i pengar som tid, men den största fördelen för ett bolag av LMEs storlek, vars administration är i så hög grad beroende av blanketter, är nog att vi härvidlag i stor utsträckning äro självförsörjande och inte behöva se bolagets verksamhet hindrad, även om en konflikt inom tryckeribranschen skulle uppstå.

Inom bolaget användas för närvarande ungefär 1 000 olika blanketter, och ungefär 500 olika kontorsartiklar, förutom speciell kontors- och ritmateriel, anskaffas och lagerföras av kontorslagret. Till kontorslagrets uppgifter hör också att sköta alla inköp av kontorsinventarier, alltså möbler, skrivmaskiner etc. För denna anskaffning, lagring, kortföring och expedition stå fem man till förfogande.

Under år 1941 uppgick inköpssumman till i runt tal 300 000 kronor, varav ca 60 000 kronor för kontorsinventarier. Det kan i dessa materialbristens tider förtjäna påpekas, att det inte alla gånger är så lätt att hålla ett så pass stort lager komplett.

Med tanke på detta förhållande vore det önskvärt, att kontorslagret kunde

räkna med allas hjälp i sin strävan att efterleva de nödvändiggjorda, stränga instruktioner, som det nu har att rätta sig efter ifråga om materielutlämningen. Den hjälpen lämnas genom att alla iaktta så stor försiktighet som möjligt med kontorsmateriel, särskilt kalkerväv, radergummi, ediphonerullar och karbonpapper, som för närvarande är omöjligt att anskaffa av god kvalitet, och som dessutom har stigit kolossalt i pris. Och så till sist: ange alltid noga beteckningar på det som önskas eller medsänd gärna ett prov och dessutom: planera alla beställningar, särskilt på trycksaker, i god tid, för det är många om budet, och även om rotationspressarna gå med rätt hög fart, tar arbetet ändå sin tid.

Att få fram trycksaker och därtill snygga sådana är, när allt kommer omkring, inte så enkelt, och därför går det i allmänhet inte så bra att göra så som en av damerna på kontoret en gång ville ordna saken och "be våran lilla Olle gå ner till Er och trycka upplagan".

W. Landahl

VÅRA UTSTÄLLNINGAR

Försommarens vårsalong "Hobbyutställningen", visade prov på vad LM-iter kan åstadkomma på lediga stunder, och det var sannerligen inga småsaker. Intresset för utställningen var storartat, åtminstone att döma av besökarnas antal. De första dagarnas visningar liknade i det närmaste stormningsanfall, varvid undertecknad, då det var som värst, måste göra tjänst som utkastare. De tre kvällarna för anhöriga voro också mycket välbesökta. Sammanlagt släpptes vid dessa tillfällen över 550 besökare in genom LMes portar. Det är svårt att säga, vilka föremål som intresserade mest, men säkert är, att akvarierna och de stora modellskeppen voro mycket populära. En hel mängd besökare avverkade hela utställningen på ett par minuter utan att synbart intressera sig just för någonting. En hastig rond runt stora mittbordet, en blick i förbifarten uppåt den konstbehängda långväggen och så en blixervisit hos fiskarna i akvariet, och hela saken var överstökad. Inte ens ingenjör Nilssons mo-

saikbord av cigarrmaggördlar förmådde hejda brådskan. Men det fanns också publik av annat slag, som verkligen kunde glädja en utställningsarrangör. Många besökare återkommo dag efter dag och gingo metodiskt igenom hela utställningen och visade intresse för varje liten sak och läste t.o.m. de upplysningar, som fanns om de olika utställningsföremålen.

I vilken mån vårsalongen bidragit till att ge uppslag till fritidssysselsättningar är svårt att säga. Dock kan fiskodlaren, herr Ronneberg, Vta 37, berättat, att han med sina utställningsakvarier värvat ett tiotal nya akvarievänner, vilka han nu som bäst håller på att inviga i sin konstsmysterier. Hurúvida andra hobbygrenar också värvat proselyter är svårt att säga. Man får nöja sig med att anta, att det är troligt.

På sätt och vis är det en fortsättning av utställningen "Vad vi kan på lediga stunder, som nu öppnats i skyddsrum L 1, beläget i maskinhallsgången helt nära matsalen. Bäst är att ändra på mottot litet, så att det blir "Vad ska vi göra på lediga stunder?".

De LM-iter, som möjligen ha en ledig stund i vinter, böra ta sig en titt in i L 1, som hålles öppet för besökare varje lunchrast. Där finns en hel del tips och goda uppslag till vinterns fritidssysselsättning, teoretiska såväl som praktiska. Kanske kan vår lilla utställning i L 1 i all sin enkelhet vara till någon hjälp, då vinterns fritidsplaner smidas.

K. Dahlin

LUNCHTIDERNÄ

Meningen med dessa rader är att de skola tjäna som en påminnelse om lunchtiderna, eftersom lunchgästerna i allt större utsträckning ha börjat komma ner i matsalen för tidigt. Tiderna äro fastlagda till halv tolv resp. halv ett. Kl. 11.25 resp. 12.25 är den tidpunkt, då man får lämna arbetsplatsen. I enlighet härmed behöver SARA inte heller ha maten på bordet förrän kl. 11.30 resp. 12.30.

H. Björkefall

Bland all den förtret, som denna regniga fimbulsommar medfört, finns det en sak, som åtminstone för LM-cyklisten träder i förgrunden. Alla förstå, att jag menar grusvägbiten från korsningen av Tellusborgsvägen och Bäckvägen fram till hållplatsen Svandammsplan.

Sägda vägbit, som under torr väderlek är något så när trafikabel, rynkar sig efter endast några millimeters regn i ett prydligt tvättbrädsmonster, som får ens cykel att skumpa upp i irriterande trefjärdedelstakt, varvid man ömsom befinner sig uppe i luften och ömsom i en hög av skarpkantade stenar. Samtidigt uppfylles hela vägen av större hål liksom i en väl lagrad schweizerost.

Efter några dagar börjar tydligen vägingenjörrens samvete vakna, varvid en väghyvel utsändes till stället och skrapar vägbanan. Tvättbrädet försvinner då i viss mån, medan däremot de framgaffelmördande hålen i stället fyllas med allt löst grus, som inte söker sig ut till vägbanans kanter, där det sedan trilskas med den staccars cyklisten, som försöker följa vägtrafikförordningen och hålla undan för biltrafiken bakifrån. Och efter nästa regn är allt likadant igen.

Det har inte lyckats mig utfundera någon förklaring, varför just dessa 200 m av Tellusborgsvägen lämnats vind för våg, om det inte möjligen skulle vara bristen på asfalt; men i så fall har man på andra sidan spårvägen en exakt lika lång vägbit, som aldrig trafikeras, men som är försedd med den allra skönaste asfaltbädd.

Skulle man inte kunna tänka sig, att den asfalten tillvaratoges och användes, där den behövs, dvs. på den trafikerade vägen? Brist på arbetskraft kan man nog inte heller skylla på - det lär gå åt betydligt flera arbetstimmar på att underhålla grusvägen än att förse den med en mera permanent beläggning.

Inte heller kan jag lista ut, vem som skall ge impulsen till denna högeligen önskvärda vägförbättring - den är nödvändigare nu än någonsin när både cyklar och cykelgummi äro värda snart sagt vad som helst.

Vore det därför inte på tiden, att vi på LME fick något slags cykelfrämjande, som toge vara på cyklisternas intressen?

Jack

Sommarens hjonelag:

ing. Olof Seeborg, Mti, och frk. Maggie Ericsson;
hr Gunnar Ohlsson, Yt, och frk. Svea Strandberg;
ing. Assar Ahlström, Fag, och frk. Sylva Lanner;
hr Wolfgang Oettinger, Feb, och frk. Margareta Sahlin;
chaufför Lennart Forsberg, Fer, och frk. Linnéa Lindkvist.

Följande tacksägelser ha strömmat in för publicering:

"För all visad vänlighet med anledning av vårt bröllop bedja vi få framföra vårt varmaste tack.
Svea och Gunnar Ohlsson"

"För all vänlig uppmärksamhet, som vi sats oss i anledning av vårt bröllop, bedja vi härmed få framföra vårt hjärtligaste tack.
Maggie och Olof Seeborg"

"För visad vänlighet och hägkomst med anledning av vårt bröllop be vi få framföra vårt hjärtliga tack.
Sylva och Assar Ahlström"

Följande personer ha tröttnat på sina gamla namn:

ing. Karl R. Laresson, Af, som antagit släktnamnet Lanneborn;
ing. Herbert Svensson, Mf, som numera heter Svegby;
hr Gösta Andersson, Fap, som nu lyst-rar till Steijman.

SPORT-
FRONTEN

De av Stockholms Stads idrotts- och friluftsstyrelse årligen anordnade tävlingarna, Korporationens Idrottsdag, äro i år förlagda till veckan 31 aug. - 6 sept. Dessa tävlingar äro ämnade att väcka intresse för en stärkande och sund idrott, och fordringarna, som ställs, äro därför avpassade så, att var man och kvinna kan göra sig gällande oberoende av om de förut idrottat eller inte. De grenar, som man tävlar i, löpning 100 m, längdhopp och kulstötning för herrar och löpning 80 m, längdhopp och slungboll för damer, höra till de minst krävande grenarna och ligga väl till för ändamålet.

Tävlingarna äro förlagda till Stockholms Stads idrottsplatser på tider, som finnas angivna på anslagstavlorna.

För vår firma räkna vi emellertid med att få en livligare anslutning genom att arrangera egna tävlingar på den närliggande Aspuddens idrottsplats. Inga startavgifter eller entréavgifter behöva erläggas, och anmälningar tas emot på platsen.

Det har redan försports, att några avdelningar på kontoret ha utmanat varandra. Detta sätter ytterligare piff på tävlingarna, och vi hoppas, att det blir flera avdelningar som följa exemplet. Kl. 17-20 på måndag och tisdag ta våra godkända funktionärer emot och förvänta - kanske inga glänsande resultat, men massdeltagande.

U. Jehler

NYTTIGA
UPPFINNINGAR

En amerikansk tidskrift rekommenderar nedan beskrivna metod att stänga av radion automatiskt om kvällarna.

Väckarklockan A ställs in på önskat klockslag. Sa snart den ringer, blir grodan B högeligen förskräckt och hoppar till. Härvid avlossas genom korkbössan C ett skott, varvid korken träffar skivan D, som är anbragt på en vagn. Denna sätter sig härvid i rörelse, och ljuset E bränner av tråden F. Kängan G faller då ned på hundens svans H, vars ägare snabbt hoppar upp på stegen. Härigenom ernås att rakbladet P skär av det snöre, i vilket

kudden R hänger, varigenom denna bringas att falla ner och dämpar väckarklockan A:s ringning. Samtidigt med detta rymer katten I fältet och hoppar ner på bordet. Denna rörelse utlöser en tippningsanordning för hinken S, så att vattnet i denna släcker ljuset Y och därigenom förhindrar uppkomsten av eldsvåda. Råttan K hoppar av avsky för katten ner i hålet T och slår härigenom med handen L mot botten av flaskan M, vilken är fylld med komprimerad luft, och vriver genom påverkan på plattan N hävarmen medsols. Denna nedre gaffelformigt utformade ände griper om radiosladden, så att proppen dras ur stickkontakten, varvid radion urkopplas.

En enkel och tillförlitlig anordning!

